

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. novembrī iesniedza *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) — *AMBISIG-Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda/NERSANT-Associação Empresarial da Região de Santarém, NÚCLEO INICIAL — Formação e Consultoria Lda*

(Lieta C-601/13)

(2014/C 39/13)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *AMBISIG-Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda*

Atbildētāji: *NERSANT-Associação Empresarial da Região de Santarém, NÚCLEO INICIAL — Formação e Consultoria Lda*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvai 2004/18/EK⁽¹⁾ ar grozījumiem ir pretrunā tas, ka saistībā ar līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu ar apmācībām un konsultāciju sniegšanu saistītu intelektuālu pakalpojumu sniegšanai kā viens no faktoriem, kas veido līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriju saistībā ar publisko iepirkumu, ir noteikts tāds faktors, ar kuru tiek izvērtētas grupas, kuras pretendenti īpaši piedāvā līguma izpildei, ņemot vērā attiecīgo grupu sastāvu, to apliecināto pieredzi un darba gaitas analīzi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. novembrī iesniedza *Kammarrätten i Sundsvall* (Zviedrija) — *OKG AB/Skatteverket*

(Lieta C-606/13)

(2014/C 39/14)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Kammarrätten i Sundsvall

Pamatlietas puses

Prasītājs: *OKG AB*

Atbildētājs: *Skatteverket*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Padomes Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai⁽¹⁾, 4. panta 2. punktā ir noteikts, ka "nodokļu līmenis" ir kopējā maksa, ko uzliek attiecībā uz visiem netiešajiem nodokļiem (izņemot PVN), kurus tieši vai netieši aprēķina atbilstoši energoproduktu un elektroenerģijas daudzumam, laižot apgrozībā. Saskaņā ar šīs direktīvas 21. panta 5. punktu elektroenerģiju apliek ar nodokli, un to maksā izplatītājs vai otrreizējais izplatītājs piegādes brīdī. Vai ar šiem pantiem ir aizliegta kodolreaktora siltumenerģijas aplikšana ar nodokli?
- 2) Vai siltumenerģijas nodoklis ir akcīzes nodoklis, ko tieši vai netieši uzliek šādu preču (akcīzes preču) patēriņam, kā tas ir norādīts Padomes Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK⁽²⁾ 1. panta 1. punktā?

⁽¹⁾ 2003. gada 27. oktobra Padomes Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283., 51. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV L 9, 12. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-258/10 *Orange/Komisija* 2013. gada 28. novembrī iesniedza *Orange, agrāk — France Télécom*

(Lieta C-621/13 P)

(2014/C 39/15)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Orange, agrāk — France Télécom* (pārstāvji — *H. Viaene* un *D. Gillet*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Francijas Republika, *Département des Hauts-de-Seine, Sequalum SAS*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-258/10 *Orange/Eiropas Komisija* un, ja Tiesa uzskata, ka tai ir visa informācija, kas vajadzīga, lai tā pati varētu taisīt galīgu spriedumu lietā pēc

būtības, atcelt Komisijas 2009. gada 30. septembra lēmumu C(2009) 7426, galīgā redakcija, par sabiedriskā pakalpojuma izmaksu kompensāciju par ļoti augstas caurlaidības elektronisko sakaru tīkla izveidošanu un uzturēšanu *Hauts-de-Seine* departamentā (Valsts atbalsts N 331/2008 — Francija);

— pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai tiesvedības atkārtotai uzsākšanai;

— piespriest Komisijai, *Hauts-de-Seine* departamentam un *Sequalum* pilnībā atlīdzināt šīs instances tiesāšanās izdevumus, izņemot Francijas Republikai radušos tiesāšanās izdevumus;

— atzīt, ka Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi Tiesas Statūtu 36. pantā un 53. panta pirmajā daļā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā esot nepietiekami un pretrunīgi spriedusi par pamatu, kas attiecas uz tirgus nepilnības neesamību. Apelācijas sūdzības iesniedzēja konkrētāk pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot noraidījusi tās argumentu par to, ka projekts THD 92 nevarēja tikt kvalificēts kā pakalpojums ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, jo nepastāvēja tirgus nepilnība, kas izrietētu no konkurējošu uzņēmēju, kas piedāvā analogiskus pakalpojumus, esamības.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, veicot vērtējumu par brīdi, kad šādas tirgus nepilnības pastāvēšana ir jāizvērtē. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka šī nepilnība būtu jāizvērtē brīdī, kad tiek veikts pasākums, kas vērsts uz to, lai novērstu tirgus nepilnību.

Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Pamatnostādņu⁽¹⁾ 78. punktu, jo uzskatīja, ka “padziļinātais novērtējums”, kas jāveic par jebkuru valsts atbalstu, kas plānots tradicionālajā melnajā zonā, nenozīmē, ka ir jāuzsāk oficiāla izmeklēšanas procedūra atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējās tiesas konstatējums, ka uz zonām, kuru iekšējā atdeve ir no 9 līdz 10,63 %, neattiecas kompensācija, ir acīmredzami nepareizs. Tādēļ arī tiesiskās sekas, pie kurām Vispārējā tiesa nonāk,

pamatojoties uz šo konstatējumu, proti, pārmērīgas kompensācijas neesamība un tādā attiecīgā projekta atbilstība *Altmark* judikatūras trešajam kritērijam, esot kļūdainas.

⁽¹⁾ Komisijas Paziņojums — Kopienas pamatnostādnes valsts atbalsta noteikumu piemērošanai attiecībā uz platjoslas tīklu ātru izvēršanu (OV 2009, C 235, 7. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-325/10 *Iliad* u.c./Komisija 2013. gada 2. decembrī iesniedza *Iliad SA*, *Free infrastructure*, *Free SAS*

(Lieta C-624/13 P)

(2014/C 39/16)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Iliad*, *Free infrastructure*, *Free SAS* (pārstāvji — T. Cabot, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Francijas Republika, Polijas Republika, *Département des Hauts-de-Seine*

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-325/10 *Iliad*, *Free infrastructure* un *Free/Eiropas Komisija*;

— apmierināt pirmajā instancē izvirzītos uzņēmumu *Iliad*, *Free infrastructure* un *Free* prasījumus, atceļot Komisijas 2009. gada 30. septembra lēmumu C(2009) 7426, galīgā redakcija, par sabiedriskā pakalpojuma izmaksu kompensāciju par ļoti augstas caurlaidības elektronisko sakaru tīkla izveidošanu un uzturēšanu *Hauts-de-Seine* departamentā (valsts atbalsts N 331/2008 — Francija), ja Tiesa uzskata, ka tā var taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā;

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, ja Tiesa uzskata, ka tā nevar taisīt galīgo spriedumu lietā;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gadījumā, ja Tiesa taisa spriedumu lietā;

— lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt, ja Tiesa nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.